

۹۷۵۵

شہزادگان

حصہ سیوم

اکسمیوہ

بیاض شاہ غفور

جسہیں قدیم شاعر نامی گرامی شاہ غفور صاحب کے غزل آج ہیں
حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کریم صاحب

THE J. & K. ACCA

6

فهرست ابیات مندرجه بین ذرا

نمبر	نام غزل	نمبر	نام غزل
۱	در این دایره در دوای باوسه	۱۲	بیاو گشت رنگارنگ
۲	لونه در این پوچانی باوسه	۱۳	چشمه نوش هم یار و چاوتنه
۳	ساده که عشق ته مره گوگنوی آن	۱۴	کسو که و نیت یا کوزه من
۴	حال و این پاش و نهرو و نیت	۱۵	بویوس و رامت یار سینه
۵	شیرین الوشم اعم در نوان	۱۶	دو و پله آتش شب کینو پوچان
۶	چهار چاد تیش بالا مالو	۱۷	ماره متیو و ندری زو ته جیان
۷	تاشیر سوار و کوزه گزنک	۱۸	کله و این چا و لش و امو
۸	کتاب و کینه سنن کن نه	۱۹	و نیت نموش عشقه داون
۹	مری سینه چا و نیت ام ساینه	۲۰	تاشیر سینه ته محشوق رودم کشته
۱۰	عاشق پاشن پاشنه نیت	۲۱	دیده گراسته میامه
۱۱	کدام دیدارم بدل		نقشه شد

(۵)

غزل نمبر ۱

در ایس باوسہ درودال باوسہ
 بے رنگ جامن دُن کیاہ تھاوسہ
 نتر و اندرہ سپاہ پوش چھاوسہ
 فاش کرزم نہ سیر و نہ نش
 دُون سپرن معنی تھاوسہ
 روح گر تھم نیرت میادت واوسہ
 پیری میا نو اجوی شاہ جیدان
 شروان گیا لیس جور کپٹاوسہ
 ناول جامہ تنہ پیراوسہ
 ادجن تم بے کر نم گرس
 دُب واک گیا پس جامہ چھان وں
 دمہ منزہ نیرت سندہ دل چھاوسہ
 عارہ رس لزنس پوچر جس
 دور سور اتہ مجلس تہ کاوس
 راولش اندر لو کونہ راوس
 من بامن مہ دیو پس

ناوس وندہ یوسیر یارو
 رنگہ رنگہ موکھ ورت لائن دراد
 سپر پھان زیر و بھ تھاوسہ
 بے خبر کشن نشہ سیر اکھٹہ باوسہ
 روکش تہ پو و نش طبع تراہ
 پیرس بر تل سر بو تراوسہ
 رت چھم تنہ رست ولس تھاوسہ
 بارہ بارہ اگر نم جس گرس
 رنگر زس گیا پس جامہ رنگہ ناوس
 گتہ تگہ کڈ تھی سپاہ پوش چھاوسہ
 دبو پوزنس منز و منس
 ترک چھانس گیا پس نے شیرہ ناوس
 گگہ نیہ شیرت آواز تراوسہ
 شچھہ و نہ نش تہ ورت پو
 منشرہ پینہ نے من پوناوس
 آنا پُر منصور رحیم لگ داوس

غزل نمبر ۲

اولہ در ایس پو چانی باوسہ
 گراوہ و نان لوشس کاوسہ
 باوسہ لگیا ناوسہ
 غشٹہ شورن لاجنس واوسہ

عشقه نارن زاجنم و س
 مومازه چه ناره مود و س
 آتفه بحس عشقه و اوس
 پوه نیکه آبه نادر و س
 سنده زله تن نادر و س
 تن بادان سر تراوس و س
 ششکل زل من نادر و س
 شور حمن لبو شیوه کاشه و س
 اوکی پن کهاران و س
 باوسه لگیا نادر و س
 ذوقه ترے دریاوس و س
 لگه نیکه زاکیه و دوس و س
 باسمن نیکه کاشه و س
 سوره سامانه پیراوس و س
 روپه خانچہ پتو داره و س
 شیوان زالت شیوه مالن و س
 اوس و س نه رومہ و س
 باوسه لگیا نادر و س

غزل نمبر ۳

ساتھ اکہ تیس یہ مہ گو کٹوی آن
 اوئے قلمس آوے سرمان
 تم دیو کیوہ گو تر ہنس زبان
 عشقی چھو لایان حسنس کان
 عرشاہ تہ لدنی کر کسی سان
 پائے لدان تہ پائے لوران
 کن تہ فیکن تیس نیش ننان
 سرہ کر سہا کو عین عروسان
 بے بوز عاشقو زندہ جہرہ سان
 کل ہون علیہا کال گوشہ نسان
 شاہباز کھارنی سپٹ لامکان
 تنہ چھوس زور تہ جان تیس وندانی
 لا الہ الا اللہ کہنے او
 عشقس تہ حسنس بچ بان مان
 کان بلیہ بیس تہ گزہ ما فان
 پائے دسبل تہ پائے جھو چھان
 ذمہ سہی سیت لیس تھاوی نان
 گاہ چھوئی تسان تہ گاہ چھوران
 سامانہ گزہ ان رات دود و دان
 از زبان قدرت در او نسران
 صورت سہت اسرافیل در و مان
 باکو نر شاہ باز سپہ یکمان

نہیں تھوڑی عالی شان
 ساقی تہ بر پر چھی میخا ان
 چنہ خونہ رحیم دپو پرانوی جان
 تنہ چھوس زونہ جان تنہ جان لسن وندانی

عزل نمبر ۱

حال دل پن دہرہ ورن
 نابور اسس پت ورن
 حالہ دمن لاجتھس جھم دمن
 آب و ناره خاک بادہ ایلون
 کل بوشرش کھارن
 نا حقے آکھہ تم فالہ ورن
 شر نہ سیت منزہ جھوم ورن
 کھارن گر تم دارہ دمن
 کنس یہ لمحہ بد ناو ورن
 شب و روز دیوان کن آلون
 طالب شر نہ سیت گو یکان
 ورن بانگتن نشہ موکلن
 جنگ و باب سطور و زان
 ششون رشت ششکل و زان
 دومت زارہ تہ چو نہ شہلن
 دو چھان بوزان تم ورن

شریر زالو تم اہم مد لوارن

شرن گوم کنن شرن گوم کنن
 زہاندت گدت جھوم مہ ان
 زہورہ چیزہ کر تم ادرن
 جمع گوس ناو ادہ پیوم آہن
 مسمار کر تم بے عارن
 مٹھ جھوم دکر تلہ جھم ارن
 فارتھاؤ مکرو سیت کیاہ مین
 کوچہ و بازار فیرہ ورن
 طالب شرن یلہ گو کنن
 دھچہ کیاہ گرم جان دورن
 پرتش اسرارہ گو ونا ان
 سوز و حر تنہ جھوم ان
 گو شو نازہ کو چھوس بوزان
 پوہ مکہ ناره پن من بوزان
 کل کال چھو تم مین
 صدر س صدا چہنہ بوزن

عزل نمبر ۲

بے عارس عار نو چھوئے

پیران زانو نم جوہ نک تارن
 سہاہ کریم نا او مکارن
 لیدہ لو کسم بہ تو سمہ تارن
 او تکی پی زن چیس کھارن
 ماہ ایشر اٹھ منتر چھوئے
 وجہ تہ مارہ کیست کر اٹکارن
 فان کرشس انھیک تارن
 ہے دس یار ایم سنئے
 شستر بل چیس بو سیدان گارن
 تاج پر سر شاستر دیدارن
 ششک نہدیمہ مار چھوئے
 بے عار س عار نو چھوئے
 رنہ تار سس مہ موئے
 بڈہ منسرہ یار چیس بو گارن
 کرام کرو دلوپ موہ چھوئے
 تار گنڈ نم ۱ موئے موئے
 بدن زانو نہ ام بد تارن
 و تار منسرہ عار نو تارن
 نال رحیم شاستر چھوئے
 بے عار س عار نو چھوئے

غزل نمبر ۶

(۵)

پیالہ چاؤ تیس مالا مالو
 الف تیس موثر سی والو
 کھنڈ چچ و لو کسم نالو
 حد شک وان آسوئے ملاو
 کر کلمہ والس سیت منبالو
 بال کر تیس غرق وصالو
 تہ پور نو آئے نراہ
 و تہ رندان بندہ دی کمالو
 رندہ تہ ظلمت مشکالو
 آسو شنگنی ۱ بنان لالو
 چہوہ راو تقس ۱ کلمہ والو
 میم تراوت سیدم والو
 کتاب تارنج و چھوئے نالو
 و د منصور کی چیاو
 تہ رو دیا نہ قیل نہ قالو
 سینہ گوہر جانوی حیاو
 اٹھ اک نو وانا نالو
 رندہ چھ گیت غرق وصالو
 رحمہ آتوک حامہ چھوئے
 گو رحیم فقیر غرق وصالو
 چہوہ راو تقس ۱ کلمہ والو

غزل نمبر ۷

مقتدر

باشیر سوار و کور ژہ گزاک آخڑ ژہ مژان چہوئے
 بیتہ روز ساققاہ و شتہ خبر پختہ بہتہ میسنہ بان
 روسی جانو و چہہ ہا کم ژہ دیوی ابدال کرن چہوئے
 ات اللہ قدس رخ و زل چٹی جان گل انار
 زکس چٹمو کم ژہ دیوی جو د کرن چہوئے
 چھی مار خفتہ جان شوبان بر دوشش او بڑان
 یہ سعد مجنون کم ژہ دیوی تپید کرن چہوئے
 دمہ دمہ گر شہتوں شہ پیرس سیرس ژہ پٹی زان
 ویکس باغش لوش ژہ فولنی پوند کرن چہوئے
 نیش کپوڑہ ڈائش لٹ کپوڑہ عالم آدہ کوئے من انان
 نیش تورہ سوزن گر کہش کپوڑہ وہ کرن چہوئے
 نیش لایہ و کھہ آکھہ تاوہ تڑی فی اللہ سویدی نان
 فردا سو آسی خوش طبعیت لٹس نو مژان چہوئے
 پڑچ رڑش پٹ گنڈہ پٹس مٹہ کرد ڈائش نان
 یہ و فصل فصل بوز اصل و عطا پڑان چہوئے
 تیشہ کرہ عملاہ پٹو نیک جان دی روزہ سیر بان
 پرکرتہ پیدایل صراطس تارہ ترن چہوئے
 دمہ سیت فولنی اندرہ پپد کش پوشہ و چھتر بار
 عجبہ الوابلہ روز برتن اکتہ ژہ پڑان چہوئے

غزل نمبر ۸

مقتدر

کھانا کھے سچن کن تہ آسک پدوی ہوشیار
 نہتہ کیاہ دنن جاہن تہ ناحقے راوان گفتار

خاکس چھہ آج تن نہ
 ژون چیران چھہ آدران نہ
 شریعت ژئی پالتن نہ
 حقیقت چھہ یو دیدان نہ
 ناشوته سین کن نہ
 جبروتہ شراره ژه آنته
 علم الیقین گو زبانته
 حق الیقین سین نہ
 نشانی اشخ فی الرسول سین نہ
 بقا پس پٹ دلو تن نہ
 نئے انوی جبریلین نہ
 رتوی صور اسرافیلین نہ
 نشانه جوی رندان نہ
 زردی خضکو چشمن نہ
 چھوه رادشس بکائن نہ
 وصل چوی واصلتن نہ

غزل نمبر ۹

نارس نه وادس چھو ملزار
 خود چھو نه روزان رفتار
 طریقتہ ژلیو رنگار
 معرفت حیت رتو قرار
 ملکوتہ نشہ گشده بیدار
 لاموتہ سینک عتار
 عین الیقین گو بهار
 حق الحق چھوی دیدار
 تمہ گزشت فی اشد جوتار
 توتہ پنہونہ گزشتی بندار
 میکائیل عین اذتکار
 عزرائیل چشم و خمار
 سوی رزہ ناوان چھو توار
 دربار دلشت چھی سرکار
 اصنس چھو اضاگوی آثار
 زان چھو دنان و تاب کھار

چھوس چیرتن نہ وچہرست جیرت
 تہہ نو منکے ساس نہ ہرت
 جوگس نہ شنیاہ چھی ملہ ون نہ
 کثرت نور چھنہ سو چھو ملہ بن نہ
 تمہ منز چھی سیر محققے وت
 توتہ نہ جای کو نہ چھے ملکن نہ

مس مینہ چا ولس ام راقین نہ
 تہہ نشہ درکار زو پاکن نہ
 تہہ کر بکبان اخلاصن نہ
 ویرانہ نیرت و چھو وحدت
 گنجیت دریاو رحمتک چین نہ
 گزشتھے رہنما پیریت ہن نہ

جبرئیل نبین کرنے پست
مقام بے سرگزشت هولا رشت
فرہ نوی تی رودتہ عاشقن تہ
پیغام تمکوی چھی رحمت
محرم بو کر نس تم سیرن تہ
عبدانو مالس چھم لادن تہ

تمہ برونٹھ حضرت نیو لولن تہ
تمہ جایہ منصو و تو نے سر
مقام محمود سرہ کرتن تہ
لاہ دپت شاہ جہوی پرزہ نادن تہ
پرس وندہ نا پٹہ کوی رت
چھوس حیرتن تہ و چہیت حیرت

سہ ماہ

غزل نمبر ۱۰

عاشق پانس پانے منہنی
عالم چھو و لو مروت زلف چمنی
نا بودہ نشہ بود کر بے غمنی
قدرت جھے بے شعا
در باغ کرتش پوشن چمنی
در دگ رنگ ز تو گل باوہنی
پیر سو و نہ یو سیر اسرار
سردمہ ویدار جہوی محرمہنی
جوش مرہ عشق چھو منوہنی

کمن سین گوئے یار
آدم چھو بے اختیار
صدرس منز ناگ ساری سمنی
در پائے وحدت کو ناہ چمنی
ہر دمہ تنہ نن سبزار
روزت کن تھا و زیر و بہنی
زیر و ہم یکسان دون عالمی
نالان جہوی و ہاب کھار
کمنی سین گوئے یار

غزل نمبر ۱۱

آرام ویدارم بدل
نہ راہ دل کا و نم
مشغول شودر سوز دل
دارم دے فراق دل
کشہ زانہ باوت حال دل

چیزے ندارم غیر دل
پیدن پن سیر باوہم
چیزے ندارم غیر دل
دل سو ختم از عشق دل
کنہ بوزم حق سترہ

سلطان گو یا با نه جو
و سخن افر ب در قشآن
علم الیقین خو زبان دل
بنیای مطلق خودستند
انامت گو وصل عام
کرم ان نبین وصل کل
از استدا تا انتهای
عاشق قطره دریا و گو
چشم عطا کر نه از دل

عین الیقین گو چشم دل
نزدیک سو یا نس نشینان
خود را عاشق خود شدم
حق الیقین گو وصل دل
حق الیقین علی مقام
نبیس خودے دل منشاء
بر دم گرت مرا ح دل
تت اور یاد من چھنے دیو
چیزے خدا رم غیر دل

غزل نمبر ۱۲

بہار آو کی فل رنگا رنگ
 اندرہ تلتوم عشقہ بارہ کنگ
 شہاوت شیر کہ راست در ہمو بہر جنگ
 روح جودس و بان شہ کنبہ موندگ
 عشقہ اندرہ پان نری رنگ
 بیل و زلف و خال چو ہی ہر رنگ
 بنگی چو ہی آست جیت بنگ
 کونہ در آست نور بنگ
 کینتران کہن چو اپ و ترنگ
 کینتران اسطلاح آیہ رنگ
 جیمہ ہر چو ہے آدہ رنگ

رنگا رنگ یا نہ چھوی ہر رنگ
 عارہ رستہ نہ لایم نادرہ تفنگ
 و حسن تو نفس و دل چو جان
 نفسا نیت چھی تا شتہ رنگ
 رنگر زہ نہ ساری ہمہ رنگ
 عاشق چھو پو مٹ و بہت بوی رنگ
 خوش یا شتہ و تہا و ان پانگ
 کتہہ چھی سید مرت کو نہ نہ رنگ
 کتہہ پڑہ سیت رو بہ گنگ
 کتہہ دل پڑہ نشہ گئے رنگ
 تن چھو نہ زہ و مٹ نیاس نہ رنگ

یمن و پیران آسمان مٹھی بٹک
رنگارنگ پانہ چھوٹی بیرنگ

غزل نمبر ۱۱

۸۷

چشمہ بوسم کیاہ و چچان دتہ ای
 نامہ لکھ سو پتہ کے رتہ ای
 داوہ لا جنس کا جنس بوتہ ای
 شاوہ بران گوہم دن رات
 عشقہ نے چھم نالان میتہ ای
 ہو کے تارہ زاجنس بوتہ ای
 سوہم دشتت نہ دوحال
 کرتہ یاوہن انار گوہم
 امیہ اٹھری کرتہ دوتہ دوتہ ای
 تہ نہ شرف تہ کیاہ وراوہ
 ام کا نگرتہ لا یومہ نہ
 اٹھ کھشہ گو تراوت میتہ ای
 حیات النبی تہ سخت

ہیم تہ ای مار س
 یا مہ لا جنس کرتہ خوار
 آو آوی ڈلیٹا و میتہ ای
 برو نہتہ کتہ راوہم دن کونہ میتہ ای
 عشقہ کیا ب کرتہ گوہم
 عشقہ نروس کیاہ گتہ میتہ ای
 داوہ لا جنس زاجنس بوتہ ای
 کتہ یہ بارار میتہ صاوان
 شرف المکان بالکین چوتہ ای
 تہ سوا شرف دانہ چوتہ میتہ ای
 سینہ تہ تہم اسنی عار
 دیوہ چیتہ کیاہ حیات چوتہ ای
 تہ رچنس عتہ کیاہ چوتہ ای

غزل نمبر ۱۲

کٹو مکہ ویت یا گتہ ہن
 کنوی زانن ہن نہ رتہ
 یا گتہ صدرس منرباگ تہ
 ازول زاکت و رگتہ ہن
 کرہ کھی تہ غذا باز کھیرہ ہن
 یا گتہ زمین و آسمان ہن
 تہ ملہ و بدن اوہ کتا چوتہ ہن
 مقام تہ تہ تہ بیتا ہن

عجب کیاہ بے پروای
 تہ ویت کتہ کتہ آوی
 درول ہن گتہ فنا ای
 اوہ چوک زماورا ای
 سوی چوی تہ پار بینا ای
 تہ چتہ فانی تہ ای
 ملک تہ روزان گوا ای
 کرتہ تہ کوہ چوہم گوا ای

تورک جواب پور گزده ان
 مجنون نشه گزده اسرار من
 محبط منزله گزده اسرار من
 فنايه منزله گزده جماعه ان
 کس انه تور کن چه شنای
 سهو نه نشه چھی وینای
 آباد آخه رنای
 و باب کهاره لی چه صفائی

غزل نمبر ۱۵

بوجھوس در امت یار سیتہ
 دند چیس منختہ لعل خوشتہ
 نم چیس رنگمت آدم رتہ
 منبرہ ناون پیوم
 بند کردہ ناولش نو پاستہ
 کیاہ کردہ منقلہ تہو نم زرتہ
 ظلماتش گاہ پیوم
 کہو غرق دریا کرتیس بوٹہ
 دریا و عشق ماران گوٹہ
 گمانہ کیاہ سنہ گوم
 کاه وال دامہ وژا و مہ تہ
 مس چت و باب کھارنالاں چوٹہ
 سوکس پتہ گوم
 دیوانہ کرت گوم
 دوب و انہ چھلان آیس بوٹہ
 ام نہتہ ناحضہ بوستہ اٹہ
 سوی نار لہ و ن پیوم
 گتہ منبرہ شمعازا جاومتہ
 ظلماتش منبر لعل کیا چہتہ
 مہ دامہ دریا و پیوم
 گمانہ کنہہ نو آسوم مہ تہ
 گمانہ رستوی کیاہ کردہ کتہ
 مہخانہ منبرہ پیوم
 سوکس پتہ گوم

غزل نمبر ۱۶

دوہ پلہ آوتہ شب کتہ چور وزان
 حیاتک جلون ڈنرت پیونش
 حیاتش حیاتی رحمتش منربان
 نقش لبلی و حصان از مولا
 سیاہ پوش لبلی عین لبلا
 بوزان کونہ چوک یہ چوکیان
 وصلک مس بیالہ جاوہ ناولش
 مجنون شیدا از پختلی
 فنا فی افند ناو چھی ست دیان
 فوکہ ژونگ زاجا فم پت رود کیام

سوتہ چھے مثلاً لاه تہہ وس ہوان
 در میان نیمروز زاجام شمع
 جانتک آفتاب یہ چہو نہ راہ لوران
 بنیاد آدم جہم شمع الجسم
 فقیر و کنت نانا و کر گنج
 گنج آباد کس و پریا و پیران
 منو و را و از روی جان جانان
 دلکوی کستور بولان چہو
 ہو کے زورہ رود زندہ مستان
 سلطانیت کرت اتفاق
 کنوی دم و ت ہفت دریاد
 اسرافیل صورت پران در دہان
 شیرہ سند سیل جہوم در میان
 شیرہ سند شکار روزان سیدار
 ہیرہ سنزہ کچھ تل کہوان یمنع زان
 اردہن وصل گو و صولس سیت
 پیرہ سنزہ سیرہ کت طالبس چہت
 ساکن و بدار غافل پشیمان
 احمد جہارہ پس سود گیارہ

لوزان کونہ چہوک یہ چہو یکسان
 گاشن گاشن ذہ نہ چہو لا طمع
 در ملک آدم محکم دم
 سیت بار اما کنت از ملک کان لامکان
 گنج گنج ران دل سینان ریخ
 در گنج مخفی آسو روزان
 سردارہ عالم ذرہ ذرا کین عیان
 در سوز آمرت ہو ہو ہو ہو
 رازہ ہونز در ایاد در آفاق
 ست ملک زینت متو غم سلیمان
 عین الغیب پر گندت واو
 ستن میل جہوم جالبس جہل جہوم
 شیرہ سنزہ گو چہت ہو جہوم ویدان
 وحشی کار و بار کار منطقہ ار
 ہلس عٹولس مولس اصلس
 تزان بند فیصلہ ژورن چہو سوزان
 دوزخ ویت لے محنت
 است گنج نے آہستہ دستگاہ
 گنج عرفان گو نور یزدان

عزل نمبر ۱

پن پن پن پن پن پن
 در میخان در میخان

مارہ مینوہ ندینا زوتہ جان
 رسم رسم رسم رسم رسم رسم

مس دت حسس مہ منو نم
 کنوی آ سو ک
 ام کو زن حیان
 نہ کو کھ نہ اس لے
 لم بید و لم یولد
 بار امانت علی ہے
 ابیس کران اسو
 الست بوزت ہا
 سرہ نشہ سیر حق
 زید و بوس منہ
 انا الحق دیوس ہا
 حضرت موسیٰ لے
 لن ترانی بوزنک
 اندری شمر حقہ
 شکل وزنہ
 چوس حیران چوس حیران
 کنوی آ سو ک
 تو لمت سماہ تو لمت سماہ
 نہ کینہہ زامنت
 حیوات گواہ حیوات گواہ
 نہ ملک نہ ملک
 الوداع الوداع
 ہای بلی دیوس
 چوم نو جدا چوم نو جدا
 چوم سیر غیبان
 یلہ سیرم زان سیرم زان
 بر کوہ طور
 اسوس مدعا اسوس مدعا
 آئند کیو رحمن
 صدمر حبا صدمر حبا

غزل نمبر ۱

کلہ والین چا ولس دامو
 اچہ راڈی یار آیا مو
 سوئے ڈیشن تالی جیامو
 گوہ و لک آرام بہت
 گر متہ پنے ڈیشامو
 مس پیانے آمو بہت
 بر پا کلہ بوز مس ہنس
 احند او یہ کس آمو
 برہمندن ترنم شامو
 نعل و نگین درائیت

غزل نمبر ۲

شہیت معشوق رو دم کت شہ
 ویت الست ہن مائے
 پانہ رود گیت اس لاگن ملا
 کن آرت پختہ گر حکاے
 مد اچھوی ہیرہ بن کنوی صدائے
 والہ نشہ واصل تو لان رہائے
 شینہ نشہ نکس چہ بن تلے
 صاو تورہ سوزن گلذہ آئے
 معنہ زان فیقاف روزت ہائے
 کیف چھوی پر پاٹھ کلک ساہے
 ہیمہ نشہ محم حبیب چھو بند سا
 طہ نشہ ولاء ہن کران آئے
 عینہ نشہ عارفو غین کہو غزائے
 شاہ غفور رت بارہ ندائے
 چھو نہ کنزہ مارن بیت فانی سرے
 دمہ گراے میلمنا

تہہ مثل شہزاد چہرہ سیوم

مجتہد عالم پیر لادور

